

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 76 ad 100

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus LXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53423)

ritas est, de Virgine Mariâ nascetur; & tunc
iustitia de Cælo manifestabitur, h. e. homines
per fidem Christi justificabuntur, & ex passione
Christi patebit mundo, quanta sit ira Dei con-
tra peccatum.

ψ. 13. *Etenim Dominus dabit benignita-
tem, & terra nostra dabit fructum suum.*

Dicit, veritatem ex terrâ nascituram, non
ut fruges ex terrâ aratâ, & satâ, sed ut flores
in campis silvestribus, sinè culturâ hominum,
ex pluvia de Cælo, & radiis Solis. *Etenim &c.*
de Cælo emittet Spiritum S., qui Virginem
obumbrabit, & sic terra nostra nec arata, nec
sata, sed omnino Virgo intacta dabit fructum
suum. Unde in *Cant.* ipse ait: *Ego flos campi,
& lilium convallium.*

ψ. 14. *Iustitia ante eum ambulabit, & po-
net in viam gressus suos.*

Concludit, demonstrans, Christum omnino
iustum, & sanctum futurum. *Iustitia &c.*
Christus, quasi Sol quidam, & verè lux mun-
di, radios iustitiæ, & sapientiæ suæ præmittet;
Et ponet &c. sic aggredietur iter peregrinatio-
nis suæ, ut multos peregrinos perducatur in
patriam suam.

PSALMUS LXXXV.

Titulus, & argumentum; *Oratio ipsi David.*
Psal-

Psalmus est oratio Davidi à Deo inspirata, cum amaro esset animo, & consolatione Divinâ indigeret. David enim, ut erat homo spiritualis, & in schola Spiritus S. eruditus, cum variis tribulationibus premeretur, ad Deum, fontem omnis suavitatis per contemplationem, & orationem confugiebat, non ad creaturas, in quibus vera consolatio anime non est. Proinde Psalmus nobis usvenit tempore cujuscunque tentationis, & tribulationis.

V. 1. Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me, quoniam inops, & pauper sum ego.

Incipit orationem suam à magnitudine Dei, & vilitate suâ: quæ est optima ratio precandi, apta ad impetrandum. Tu, qui excelsus es, inclina ad me, qui in imis jaceo, aurem tuam. Tum addit rationem. *exaudi me, quoniam inops, & pauper sum ego.* Dicitur hic pauper, qui, sive opes habeat sive non habeat, non in iis, sed in Deo spem, vires, & bona omnia collocat.

V. 2. Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: salvum fac servum tuum Deus meus sperantem in te.

Explicat, in quo cupiat exaudiri, quòdque meritò primum in omnium intentione esse debet. *Conserva vitam animæ meæ, quia tu mihi eam dedisti, tu me in sanguine Filii tui justificasti,*

casti, sanctificasti, & per hoc vivificasti, qui in peccatis mortuus eram. *Salvum fac Sc.* idem est.

Ÿ. 3. *Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavit tota die: letifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.*

Petit summum bonum, salutem animæ jam petit medium ad illum finem, nempe lætitiã spiritualem, quã fortiter toleret tentationes, & pericula exilii. *Miserere Sc.* misericorditer exaudi orationem meam, quoniam *clamavi Sc.* ardentem, & perseveranter oravi. *Letifica Sc.* undique angustiis tentationum premor, nihil mihi in hãc valle lacrimarum occurrit, nisi amarum, dum non minus prosperitas terret, quã adversitas ipsa conturbat; ideo *letifica Sc.* quoniam non inventiens requiem in ullã re creatã ad te creatorem cogitatione, & desiderio, quæ sunt alæ amoris, animam meam levavi.

Ÿ. 4. *Quoniam tu Domine suavis, & mitis, & multa misericordia omnibus invocantibus te.*

Ratio, cur animam ad Deum levaverit pro consolatione recipiendã. Quia tu *suavis es*, imò & *mitis*, ut ad te accedentes non repellas, & imperfectum nostrum toleres. *Et multa misericordia Sc.* omnes, sine discrimine, facillè admittis, & recipis, qui te invocant.

¶. 5. *Auribus percipe Domine orationem meam, & intende voci deprecationis mee.*

Repetit partem ¶. 1. ad ostendendum affectum erga rem desideratam, & petitam.

¶. 6. *In die tribulationis mee clamavi ad te, quia exaudisti me.*

Poterat Deus interrogare: quando orabis? quando vis, intendam deprecationi tuæ? R. David: *In die &c.* omni tempore peregrinationis tribulationem, & dolorem inveni, & ideo semper *clamavi ad te*, & eâ fiduciâ clamavi, quia tu semper me exaudire solitus es.

¶. 7. *Non est similis tui in Diis Domine, & non est secundum opera tua.*

Dat rationem dictorum ¶. 1. 2. 3., nempe ideo se ad Deum confugere, quia Deorum nullus ipsi similis est in essentiâ, potentiâ, sapientiâ, bonitate. Si per *Deos* intelligas *Idola*, hæc *oculos habent, & non vident &c.* *Dæmones* similitudinem Dei, ad quam facti sunt, per peccatum amiserunt. *Principes, & Judices terræ* Deos facit participatio authoritatis, & potentiz; *homines justos sapientiæ, & justitiæ;* *S. Angelos* utraque participatio; sed à Deo infinite distant *Non est &c.* Horum Deorum nullum opus est, quod cum operibus Dei comparari possit.

ψ. 8. *Omnes gentes quasunque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine, & glorificabunt nomen tuum.*

Ex hoc ψ. patet, superiorem ψ. loqui de Idolis. Ideo hi Dii non sunt similes Deo, quia illorum cultus aliquando cessabit, & eorum vanitas manifestè apparebit: & ex omnibus gentibus venient, qui, relictâ Idololatriâ, Deum verum adorabunt, & glorificabunt; imò in die iudicii omnes omnino gentes genua soli Deo curvabunt.

ψ. 9. *Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es Deus solus.*

Ideo omnes gentes adorabunt te, quia tu solus Deus es, verè magnus, & Deus faciens mirabilia, quæ nullus alius facere potest, ut patebit, cùm ad nutum Domini omnes mortui resurgent &c.

ψ. 10. *Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: letetur cor meum, ut timeat nomen tuum.*

Redit ad orationem, quâ petit dirigi in hâc peregrinatione, ne aberret à viâ ad patriam; & simul petit consolationem spiritualem, quasi refectionem, ne deficiat in viâ. *Deduc &c.* per auxilium gratiæ tuæ ostende mihi viam tuam, & illuminando mentem, & movendo voluntatem

temi

tem; & sic ingrediar iter juxta veritatem fidei,
& legis tuæ. *Lateatur* *Et*, non volo consolationem
propter consolationem, sed ut per eam
quasi cibo recreatus, perseverem in timore san-
cto tuo.

*Ps. 11. Confitebor tibi Domine Deus meus
in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in
eternum.*

Orationi adjungit gratiarum actionem, quâ
nihil utilius est ad impetranda nova beneficia.
*Confitebor tibi Domine Deus meus confessionem
laudis, & gratiarum actionis ex vero, & pleno
cordis affectu. Et glorificabo potentiam tuam
in aeternum, donec vixero, sine intermissione.*

*Ps. 12. Quia misericordia tua magna est
super me, & eruisti animam meam ex inferno
inferiore.*

Hoc est beneficium, pro quo gratias agit.
Quia nempe ex magnâ misericordiâ tuâ, non ex
meis meritis, justificasti me à peccatis, ob quæ
ad infernum inferiorem, locum damnatorum;
descensus fuissem, nisi per gratiam liberasses,
ô quantum est hujusmodi conservationis bene-
ficium!

*Ps. 13. Deus, iniqui insurrexerunt super me,
& Synagoga potentium quæserunt animam
meam, & non proposuerunt te in conspectu tuo.*

Post

Post actionem gratiarum redit adorationem, & liberatus per gratiam Christi ab inferno, & interim prælians cum hostibus animæ suæ graviter ingemiscit: ô Deus meus, ecce iniqui insurrexerunt adversum me; neque pauci, aut debiles sunt, sed congregatio magna fortissimorum hostium *quesierunt animam meam*, ut eam perdant: & excecati, atque obdurati non cogitaverunt, te esse protectorem justorum.

¶. 14. *Et tu Domine Deus miserator, & misericors, patiens, & multa misericordia, & verax.*

Petit adversus hostes auxilium, & prædicat multis nominibus bonitatem Dei, ut ostendat, se non temerè à tam bono Domino opem sperare. *Miserator*, hebraicè, patris affectu miserans filios; *misericors*, gratiæ largitor; *patiens*, tardus ad iram; multus in misericordiâ, & fidelitate.

¶. 15. *Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo, & salvum fac filium ancilla tuæ.*

Cùm tam multus sis ad miserendum, *respice in me* oculis tantæ bonitatis tuæ, & *miserere mei*, ut non prævaleant hostes tam multi in servum tuum; sed contrà des servo tuo *imperium*.

rium, hebraicè, robur, fortitudinem ad eos subjiciendos, & sic salva me ab eorum insidiis, & persecutionibus.

Ps. 16. *Fac mecum signum in bonum, ut vidoant, qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me.*

Per *signum in bonum*, omissis aliis acceptationibus, fortè intelligitur lætitia spiritualis, quam petiit Ps. 3.; & tunc sensus erit. Da mihi gratiam spiritualis lætitiæ, quæ etiam in vultu appareat; *Et vidoant, qui oderunt me*, hoc signum patientiæ, & tranquillitatis animæ meæ, & confundantur, quia tu Domine adjuvisti certantem, & consolatus es mœrentem, & tristitiam in gaudium internum jam convertisti.

PSALMUS LXXXVI.

Titulus: *Filiis Corè, Psalmus Cantici.*

Argumentum est laus urbis Jerusalem, per quam intellige Christi Ecclesiam. Terrenè illi civitati etsi convenit, quod initio dicitur, *Fundamenta ejus esse in montibus*; tamen non conveniunt cetera, præsertim quòd in ea sit habitatio Babyloniorum, Ægyptiorum, & Tyriorum. Ecclesiæ verò sive militanti, sive triumphanti omnia conveniunt.

F

Ps. 16.